XXI. évf. 1934 május 5. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.
Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 15., II emelet 25.

„Képek indiai munkamezőnkről."

(Részlet D. Dr. Ihmels Károly, missziói igazgató előadásából a febr. 2.-i jubileumi esténken.

Maha-Maham ünnepe.

A pályaudvarokon már hónapokkal előbb ott kiáltoztak a plakátok: Menjünk Kumbakonanba! Hova? Kumbakonan Délindiában, a Kaweri folyó deltájában fekszik, 60.000 lakossal. Igazi indiai város, ahol misszionáriusnőnkön és néhány katholikus apácán kívül európai nem lakik. Hires acéliparáról és selyemszövéséről. Legnagyobb nevezetessége mégis vallásos téren van. Egy tucat hatalmas templom áll itt Siva-isten tiszteletére, azonkívül négy Visnu és egy Brahma tiszteletére. Igen sok brahman lakik a városban, kik a templomok roppant nagy bevételeiből élnek.

A szent tó.

Még hiresebb a nagy tó, amely festői szépséggel a város közepén terül el. Régi legendák csodadolgokat beszélnek róla és zarándokhellyé avatják. Itt játszódik le minden 12. évben a különöskép nagyszabásu Maha-Maham ünnep. Mikor a Jupiter az Oroszlán-csillagzatba érkezik és vele a tele hold is, akkor áll be ez az ünnep.

A hinduk hite szerint ezen az éjszakán titokzatos földalatti összeköttetés támad a szent tó és India kilenc szent folyója között. Még a Ganges is elküldi vizét Északindiából. Ugyanakkor e folyók nimfái is látogatóba jönnek. Csoda-e, ha épen ekkor a tó vize fantasztikus mértékben szent vizzé válik? Százezrek zarándokolnak ezért Kumbakonanba, hogy testük és lelkük számára áldást nyerjenek. Én sem akartam elmulasztani, hogy egyszer láthassam ezt a nagy pogány ünnepet. Félóránként robogtak a különvonatok minden irányból Kumbakonanba. Az emberek összepréselve álltak a vasuti kocsikban. A pályaudvarokat meg kellett bővíteni. A vonatokon kívül emberek újabb százezrei jöttek gyalog, vagy ökörfogatokon. A polgármester állítása szerint 250.000-en jöttek vonattal, 750.000-en gyalog. A házak alig tudták befogadni a rengeteg embert. Külön sátortáborok voltak pár póznára erősített pálmaágakból.

Álvonulás a szent tavon.

Az ünnep fő napján már 1/47-kor a városban voltunk. Ott állt előttünk a hatalmas tó: 16 ékes templomocskával és oszlop-

csarnokával. A hinduk persze még korábban keltek, mint mi. Akkorra már bejárták a város többi szent helyeit és lerótták előírt imádságaikat. Mikor mi a tóhoz értünk, mintegy 500.000 ember állt már benne s lassan vonult egyik partról a másikra. A városi hatóság elővigyázatból naphosszat motorszivattyuval szivattyuzta a vizet, hogy az sekélyebb legyen. Így 10 éves gyermekek is veszély nélkül lábolhatták meg. Kevésbbé sikerült a tó tisztántartása, amelyhez pedig már az előző évben hozzáfogtak. A viz fekete, rossz szagú, mocsárszerű volt. Mindennek dacára az ünneplők százezrei kivétel nélkül megfürödtek benne, sőt előírásszerűen egy-egy kortyot is ittak belőle. Ez a fürdés már hajnalban 2 órakor megkezdődött s este 9 óráig a forgalom nem csökkent. Közben az utcák homokja csupa iszapos sárrá lett a ruhákról lecsöpögő mocsárviz folytán, jóllehet a nap állandóan hevesen tüzelt. Jaj lett volna a mi szép fehér trópusi ruhánknak, ha a tömeg közé keveredünk.

Páván és patkányon lovagló isten.

½11-kor újból benépesült a tó és környéke. Az ünnep csúcspontja most következett. A tó bizonyos része annyira zsúfolt volt, hogy a vizből semmi sem látszott. Több százezer ember állt a lépcsőkön. Feszült figyelem és várakozás mindenfelé. Zenekarok jöttek s végül az emberek feje fölött, trónuson hordozva a minden sivaisták *legfőbb papja,* arannyal himzett bársonyban, selyempárnára könyökölve. Felvonult Kumbakonan minden templomának bálványszobra. Hatalmas rudakra fektetve hordozták körül őket a tó partján. Elől Siva két fia: Szubramanien, a háború hőse, páván ülve és Ganesha, a bölcsesség Istene, patkányon lovagolva, Követte őket Siva maga a feleségével bikán ülve. Közben a menetet föltartóztatták a hívők, hogy kellő imádatban és áldozatban részeltethessék isteneiket. Míg a körmenet tart, a főpap belép a szent tóba. Egész szolgasereg veszi körül, hogy pompásan himzett napernyővel védjék a nap legkisebb sugarától is, még a vizben is.

Végre minden istenkép a maga hagyományos helyére került. Több, mint félszáz elképesztő figura emelkedett fel a tömeg szemei előtt. Siva fegyverét, amelyet még ma meg-nem-érthető csillagászati jelek ékesítenek, leviszik lépcsőkön a tóhoz. Áldozat és ima után, a pap a vizben álló kb. 10 éves gyermekeknek átadja Siva fegyverét, mint szent jelvényt. A főpap jelt ad. Erre a gyermekek a tó különböző helyein Siva fegyverével együtt a viz alá buknak. Ezzel a tóban megjelenő csodaerők kimondhatatlanul megsokasodnak. Most már nemcsak a szent folyók, hanem maga Siva is árasztja a mentőerőket. Száz- és százezer ember merül most viz alá, a parton levő hatalmas embertömeg pedig hatalmas ujjongásban tör ki. A vizből ismét felbukkanó hívők átszellemülten szórják a vizet a levegőbe. Néhány percig tart még az ujjongás, akkor azután eloszlik a nagy tömeg. Az ünnepély legizgalmasabb része lejátszódott.

Az emberben eleinte igen mély benyomás kél, hogy a hindu hit mennyire ott gyökeredzik India lakói szívében. Még ma is

lenyügöző hatással van emberek millióira, amint azt Délindia legnagyobb ünnepe mutatja. Mindamellett valami megmerevedés mutatkozik ebben a vallásban. A nagy tömegnek már halvány sejtelme sincs arról, hogy mindez mit jelent. Még a művelt brahmanok is csak nagyon gyér felvilágosítást tudnak adni. Rengeteg ünnepi röpiratot adnak el ilyenkor, de azokban is csak ilyen kifejezések vannak: „Erről és erről ezt és ezt mondják...“ A hit maga kiveszőben van. Mayavaramból, a szomszéd városból több brahman jött az ünnepre azzal az elhatározással, hogy ebben a piszkos vizben nem fognak megfürdeni. Utólag így nyilatkoztak: „A nagy néptömeg kedvéért mégis be kellett lépnünk a tóba. Kétségtelen, hogy a viz nem volt valami kivánatos, de ha a többinek nem ártott, talán nekünk sem árt.“ Bizonyára nem kevesen voltak, akik így gondolkoztak, miközben ünnepeltek: „Ha nem is használ, de nem is árt!“ És ez már egy vallás halálát jelenti.

A lélek üres marad.

Mivel az ünnep rendezői maguk is érezték, hogy a lelkeket igazán vonzani nem tudják, kisegítőről gondoskodtak. A modern kor reklám módszeréhez folyamodtak. Az ünnepéllyel kapcsolatban Svadeshi-kiállítást tartottak. Így hívják azt a kiállítást, amelyen csak indiai gyártmány szerepel. Inkább vásár volt ez. Az igaz, hogy sok mindent lehetett látni, amit egy helyen csak ritkán lelhet az ember. Érdekes volt az egyik röpirat, amelyet az angol műveltséggel biró indiaiak és európaiak számára írtak s amely arról a mágneses hatásról beszélt, melyet a Jupiter az Oroszlán-csillagzatban a tó vizének vegyi alkatára gyakorol. Persze, aki közben ránézett a piszkos mocsárvizre, nem nyomhatta el mosolyát. Voltaképen ez is mutatja, hogy ennek az ünnepnek inkább nemzeti és e világi átalakulása: szekularizálása rohamost halad előre. Jel ez egyben arra, hogy az ünnepi ujjongás dacára az indek lelke üres marad.

Győz a keresztyénség.

Ez a körülmény nagy elkötelezés és felhívás a keresztyén hinduk számára. Azokon a napokon és helyeken, amikor és ahol az üdv utáni vágy fel-fel tör, a Krisztusról szóló üzenetet kell közelhozni a pogány hinduk szívéhez. A legkomolyabb keresztyének, férfiak, lelkészek és laikusok épen azért mentek el az ünnepre, ahogy az odavivő utakat megszállják és az evangéliumot és más ébresztő iratokat kináljanak. Ezekben a napokban ezerszám adtak el uj szövetséget vagy annak egy részét. Ugy adták pénzért, nem ajándékozták! Így jobban felhívhatják a figyelmet. Nem csinálnak titkot abból, hogy miről van szó. „Fogadd el Jézust Megváltódnak!“ Az iratok árusítása közben gyakran komoly beszélgetés fejlődött ki.

Egy alkalommal egy hindu férfitól kértünk felvilágosítást az ünnepkörüli tudnivalókról. Hálából egy tamul-nyelvü Márk evangéliumot ajándékoztunk neki. Azonnal nekiült s elmerült az olvasásába, anélkül, hogy tovább figyelte volna az ünnepet. Mire az ünnep csucspontja elkövetkezett, már a 12. fejezetig jutott az olvasásban.

Úgy amint ez a szegény hindu, kutatnak manapság India lakóinak ezrei az Uj-testamentumban, hogy vajjon nem abban lelik-e meg az Istentől jövő üzenetet, amelyet saját templomaikban hiába keresnek. Ez az ember, aki a Maha-maham ünnepen az egyik oszlop tövébe ülve olvassa az evangéliumot, — India *kereső lelkének* szimbólumává vált számomra. Ez a lélek hovatovább mindjobban felnyilik és bizalommal vár a Krisztusról szóló igazi bizonyságtételre. Vár.

A Missziói Gyermekszövetségekről.

Misszióegyesületünk elhatározta, hogy munkájába belevonja a gyermekeket is. Elhatározása kettőt jelent. Először azt, hogy egyesületünk felelősnek érzi magát a gyermekekért. Ahol a hívők Isten országának olyan nagy munkájával foglalkoznak, amilyen a misszió, ott gondoskodni kell arról, hogy a gyermekek lelki világát is megtermékenyíthesse és gazdagíthassa az a bőséges áldás, amely a misszióból háramlik azokra, akik a munkából kiveszik részüket. Az egyesület tudja azt is, hogy a keresztyénség lényegét és mivoltát, életét és működését nem ismeri az, aki a missziót nem ismeri, vagyis a misszió ismertetése beletartozik minden hitoktatás anyagába. Elég baj, hogy az őskeresztyénség, főként Pál apostol, missziói tevékenységén s a magyarok megtérítésén kívül egyházunk tagjainak túlnyomó nagy része a keresztyén misszióról az iskolában semmit sem tanult. Szinte azt gondolhatja magában a tanuló, hogy miután a magyarokat megtérítették, a misszió műve megkoronáztatott és befejeztetett. Hitoktatásunk megfosztotta önmagát, amikor a tanulóktól megvonta azt a jellemképzést, mely a misszió hőseinek életéből kiáramlik. Hitoktatásunk megcsonkította az egyháztörténetet, mikor azt a vallásháborúk és az állami törvények történetévé tette. Hitoktatásunk csonkán mutatta be a Szentlélek munkáját, amikor hallgatott a nem keresztyén népek közt folyó misszió gyümölcseiről. Amikor Egyesületünk missziói gyermekszövetségeket akar, ezzel szolgálatot óhajt tenni a gyermeknek, mert a gyermek ismereteit bővíti, jellemét keresztyén irányban neveli. Szolgálatot óhajt tenni egyházunknak is, attól a meggyőződéstől indíttatva, hogy egyházunknak missziói tudattal és missziói készséggel biró tagokra van szüksége. Szolgálatot óhajt tenni hitoktatásunknak is, abban a tudatban, hogy a misszió a hitoktatást gazdagabbá, eredményesebbé és érdekesebbé teszi.

Az egyesület azonban a gyermekszövetségek alakításával egy másik célt is tűzött maga elé. Azt, hogy a gyermekeket az egyháznak munkásaivá tegye. Minden jól működő iskola és gyermeknevelés nem csupán azt célozza, hogy a gyermekek „majdan a hazának hasznos polgárai és egyházunknak hűséges tagjai legyenek“, hanem már magát a gyermeket is mint polgárt és hűséges tagot iparkodik hasznosítani.

„Werde, was du bist“, válj azzá, ami vagy, ez a gyakorlati nevelés. Ha valakit 20—24 éves koráig csak igényekre nevelnek, de ellenszolgáltatásra és kötelességekre nem, akkor érthető, hogy később is csak a jogait ismeri és követeli, a kötelességeit ellenben elhanyagolja. Áldozatkész egyháztagokat és polgárokat nem lehet nevelni úgy, hogy a gyermekekért és az ifjúságért csak áldozunk, tőlük viszont semmit nem kívánunk. Az egyesület meggyőződése az, hogy a misszionak van joga az egyház gyermektagjainak szolgálatát és közreműködését igénybe venni. Ez nem jelent okvetlenül pénzbeli adományt, de ott ahol a gyermeknek van pénze nyalánkságokra és szórakozásokra, ott jelenti az adakozást is. Mert rossz nevelés a gyermeket arra szoktatni, hogy ami pénze van, az csupán az ő élvezeteire rendeltetett. A gyermekszövetségek helyes vezetése mellett egyébként nem lesz szükség arra, hogy a gyermekeket kényszerítsék, habár a kényszertől a gyermeknevelésben nem mindig riadnék vissza akkor sem, ha az egyház iránti kötelességek teljesítéséről van szó. Az élet minden területén vannak kénytelenségek. A missziói gyermekszövetség azonban inkább a Szentlélek kényszerítésére bizza rá a gyermekeket.

A missziói gyermekszövetségek alakításánál az egyesület hivatásuknál fogva számít a szülők, a lelkészek és a tanítók közreműködésére, de emellett különösképen a vasárnapi iskolai tanítók és tanítónők s egyéb misszióbarátok támogatására, munkakészségére és erejére is. Egyesületünk egész munkája egyházi munka akar lenni az egyház tagjaival, az egyházon belül. A missziói munka hordozója az egyház. Az egyesületi tagok mint egyháztagok vesznek részt a munkában. De ez nem jelenti azt, hogy eszményi követelményként állítanánk fel minden gyülekezetben egy-egy fiókegyesület hivatalos uton való megszervezését. Ahol erre a Lélek nem ád embereknek indítást, ott paragrafusokkal sem lehet életet buzogtatni. Gyermekszövetségek alakítását sem úgy képzeljük el, hogy az iskolák fennhatósága elrendeli. Ahol az iskolában vagy a gyülekezetben nincsen senki, aki erre elkötelezést vagy elhívást érez, ott jobb, ha nem alakul szövetség. A misszió ügyét nem akarjuk a gyermekekkel megunatni. Nem papiron levő szövetségekre, nem immel-ámmal munkálkodó vezetőkre, nem unatkozó gyermekekre és unalmas összejövetelekre van szükségünk. És tudunk várni.

S az egyesület ezen elhatározása legyen majd egy halk kopogtatás az ajtókon s a szíveken, de legyen majd egy szerény, de a lelkiismeretbe vágó kérdés is ott, ahol a gyermekek a missziótól nem hallanak: miért nem hallanak?

Erős a bizodalmunk, hogy lesznek ajtók, amelyek kinvilnak s lesznek megmozdult lelkiismeretek is. Krisztusnak igen sok köze és joga van a gyermekekhez. Nekünk pedig igen nagy a felelősségünk a gyermekek iránt.

Misszói negyedóra.

Kedves Gyermekek! A misszió Urának, Jézusnak nevében megtartjuk ismét missziói negyedóránkat. Énekeljük el először a Dr. Luther Márton által írt szép pünkösdi ének első versét: Jövel Szentlélek Úristen... Dunántúli Énekeskönyv: 236. sz.

Imádkozzunk! Mennyei Atyánk! Gyermeki hálával köszönjük meg Néked, hogy ebben az esztendőben is megengedted érnünk Áldozócsütörtök és Pünkösd ünnepeit s megint drága alkalmakat adsz nékünk, hogy halljunk Jézus mennybemeneteléről, az ő szent missziói parancsáról és a Szentlélek kitöltetéséről. Egyszülött Fiad arra tanított minket: Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik. Ebben az igéretben bizva könyörgünk Hozzád, mennyei Atyánk, küldd el hozzánk is a Te Szentlelkedet, hadd gyújtsa lángra még jobban szíveinkben Jézus és a misszió iránti szeretet tüzét. Ámen.

Felolvasom előttetek, Gyermekek, Pál apostol Rómabeliekhez írt levele 8. r. 15. versét: „Nem kaptátok szolgaságnak lelkét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!"

Mindnyájan hallhattatok már arról, hogy Jézus keresztrefeszítése után a tanítványok szívét milyen nagy félelem szállta meg. Annyira féltek, hogy zárt ajtók mögött tartották összejöveteleiket. Ez a félelem csak akkor kezdett eltünni, mikor bizonyossá lettek afelől, hogy Jézus feltámadt és él. Teljesen pedig akkor szünt meg, mikor elnyerték a Szentlelket. A Szentlélek betöltése után nagy bátorsággal kezdtek szólni Isten nagyságos dolgairól, a megfeszített és feltámadt Krisztusról. Nem féltek semmitől. Tudták, hogyha Isten velük, ki lehetne ellenük?

Az első Pünkösd óta már 1900 esztendő telt el, de a misszió munkásainak ma is a Szentlélek a legfontosabb felszerelése. Szentlélek nélkül alkalmatlanok a munkára. Szentlélekre van szükségük, hogy Jézus missziói parancsát örömmel teljesítsék s ez evangéliomot a legnagyobb veszedelmek között is bátran hirdessék. Szentlélekre van nekünk is szükségünk, hogy a misszióért kitartóan tudjunk imádkozni, adakozni s bátran, lelkesen munkálkodni. De Szentlélekre van szükségük a pogányoknak is, hogy szívükből eltünjék a félelem, gyanakvás, bizalmatlanság s megnyissák szívük ajtaját az evangéliom előtt.

Gutmann német misszionárius bácsi beszéli el, hogy mennyire félnek a pogány gyermekek a misszionáriusoktól, amíg közelebbről meg nem ismerik őket.

Ó az afrikai dzsagga négerek között munkálkodik s ott szerezte a következő érdekes tapasztalatot is:

Missziói utján meglátogatott egy néger falut. Amint az egyik kunyhónak az udvarára belépett, ott egyszerre nagy riadalom támadt. Valami 12 év körüli leányka pillantotta meg először az ismeretlen fehérbőrű embert s halálra rémülve torka szakadtából kiabálni kezdett. Három leánytestvére követte a példáját. Majd mindanégyen vad futásnak eredtek, kiszaladtak a mezőre, folytonosan kiabálva. Nem ijedtek volna meg jobban akkor sem, ha egy oroszlán tör be az udvarukra. Pedig a missziónárius szelid, jóságos arca egyáltalában nem volt ijesztő. Nem akart ő rablónak, vagy kisértetnek látszani a gyermekek előtt. Azért jött hozzájuk, hogy a Megváltóról beszéljen nékik s megajándékozza őket a legnagyobb kinccsel, Krisztus evangéliomával. — Miután a megriadt gyermekeket úgy sem tudta volna utólérni, körültekintett az üresen maradt udvaron, csendesen leült egy felfordított teknőre s imádkozva várta, hogy mi fog történni.

Kis idő mulva észrevette ám, hogy a legnagyobb leányka óvatosan visszajön az udvarra, de amint őt megpillantotta, újra teljes erejéből kiáltozni kezdett: Nagyanyám, nagyanyám, egy európai ember van az udvarunkon: hu, hu! Kiáltozására egy öreg néger asszony jött elő remegve a kunyhóból. A missziónárius barátságosan üdvözölte, majd nyájas hangon beszélgetni kezdett vele. Midőn a közben visszatérő gyermekek észrevették, hogy a nagyanyjuknak nem történik semmi baja, felbátorodva közelebb léptek és hallgatóztak. A félelem egészen elszállt a szívükből, a rémült fekete arcocskák mosolyra derültek s mikor a kedves missziónárius bácsi hozzájuk fordult, felelni is mertek már a kérdéseire. Kis idő mulva, midőn a missziónárius búcsut vett tőlük, a fekete bőrű dzsagga gyermekek s az Úr Jézus fehér bőrű, fehér lelkű, szerető szívű követe, mint a legjobb barátok váltak el egymástól — a legközelebbi viszontlátásra.

Oh kedves Gyermekek, milyen boldog lenne az a sok félelemtől gyötört, emberektől, gonosz szellemekről, rút bálványoktól rettegő pogány, ha megismernék Jézust, Jézus által a mi szerető mennyei Atyánkat s a Szentlélektől vezérelve a rémület kiáltásai helyett ezt tudnák kiáltani örömükben: Abbá, Atyám!

A Szentlélek segítségével legyünk azon, hogy ez mielőbb bekövetkezzék.

Gyakoroljuk be most a felolvasott szép bibliai verset s azután imádkozzunk: „Szentlélek Úristen! Kérünk Téged, adj az evangéliom minden hirdetőjének lelkébe világosságot, s igaz testvéri szeretetet pogány testvéreink iránt. A pogány szívekben pedig ébressz bizalmat, hogy örömmel hallgassák Krisztus követeit, befogadják az evangéliomot s általa eljussanak a mennyei Atya boldogító ismeretére. Amen."

Énekeljük el végül a Jövel Szentlélek Úristen második versét: Te szentségnek új világa, Vezess igédnek utjára!

Belák Sándor.

Szinte hallani vélem

az ellenvetést: Mirevaló nálunk Magyarországon a külmisszió? Fejtsünk ki előbb belmissziói tevékenységet! Nem szándékozom most részletesen kifejteni, hogy ahol az egyik hiányzik, ott hiányzik a másik is; hogy mindegy akármelyikkel kezdjük, *az* életre kelti majd emezt is. Egyszerűen utalok az Úr missziói parancsára Máté 28, 19-20. és Márk 16, 15—16. — s állítom, hogy aki ezen missziói parancs teljesítése elől bármi okból kitér, csak saját kishitüségéről ad *ijesztő* bizonyságot; mert, aki Krisztus evangéliumának egyedül üdvözítő erejéről meg van győződve, azt keresztyén lelkiismerete sarkalja, hogy ezen üdvözítő erővel másokat is, az egész világot megajándékozza. (T. b. elnökünk Scholtz Ödön vezércikkéből a Külmisszió c. folyóirat 1898. ápr.-i számából.)

Adjunk hálát!

1. Áldozócsütörtökért, mint a misszió fogantatási napjáért s azért, hogy a két fehér ruháju férfi az Olajfák hegyén volt az első toborzó a misszió érdekében.

2. A Gyermekszövetségek újabb csapataiért: Bükk, Cegléd, Kispest, Lébény, Ősagárd, Szombathely, s hogy a szövetségbe lépők száma az Úr kegyelméből ma már megközelíti az első ezeret.

3. Abból az alkalomból, hogy most 36 éve lett lapunk elődje, a Külmisszió önálló lappá, s hogy azt már az első időkben oly sok hitet igérő ébredési programm jellemezte.

Imádkozzunk!

1. Hogy a Missziói Parancs hónapja minél többek szívébe kiáltsa bele, hogy itt paranccsal állunk szemben. Velé szemben az engedelmesség megvonása minden más Jézus nevében való engedelmességet csorbít s hitelvesztetté tesz.

2. Azokért a lelkészi és tanító konferenciákért, ahol a Missziói Gyermekszövetségek ügye ismertetésre kerül.

3. Konfirmációi ifjainkért és leányainkért, hogy ébredő egyházunk sok felgyúlt szívű tagja kerüljön ki soraikból.

A misszióról való megemlékezésre szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A május 8.-i megemlékezés alapigéjét a „Külmisszió" első önálló formában meglelent számából, 36 év előttről vesszük: 72. Zsolt. 2. v.

HIREK.

Jubileumi előadássorozatunk IV. estéjét a Lelkészegyesület Békéscsaba-i országos konferenciája miatt el kellett halasztanunk egy héttel: ápr. 17.-re. Az első előadást programmon kívül Chleboun Frigyes herrnhuti misszionárius tartotta, aki átutazóban 3 napot töltött fővárosunkban. Pál missziói igehirdetését jellemezte, amelynek központjában a Kereszten kívül az Úr visszatérése állott. Most is olyan időket élünk, amikor sok jel mutat az Úr várásának szükségességére. Mégis sohasem volt jogunk annyira örvendező módon bizonyságot tenni az Istentől való üdvösségről, mint ma: Fil. 1, 20. Chlebount igen melegszívű egyéniségnek ismertük meg. Örülnénk, ha a Losungja révén nálunk is oly kedvelt herrnhuti gyülekezet misszijával máskor is érintkezhetnénk. Szóba jött, hogy Chleboun, aki az afrikai misszióban 17 évet töltött, a jövő februárban körutat tartana nálunk. — Lic. Dr. Karner Károly soproni egyetemi tanár „A misszió sorsdöntő órájá"-ról tartott előadást a legujabb missziói irodalom ismertetésével. A misszói munka a keresztyén élet nyilvánulásainak a központjára esik s legérzékenyebb fokmérője az egyház virulásának, vagy hanyatlásának. Borzasztó tapasztalat, mikor a misszionálandó országokban az európai ember kulturája, pénztárcája után sóvárognak, de nem a hite után. A világháború épen fordítottja volt a keresztes háborúknak. Arról volt szó, hogy kié legyen, nem a Szentföld, hanem a hatalom. A fehér ember meggyalázta a keresztyénséget. A keresztyén országok jóváhagyása mellett írtottak ki a törökök hazájukból 2 és fel millió örmény keresztyént. Úgy, hogy ma nincs Kisázsiában annyi keresztyén, mint akkor, amikor Pál apostol meghalt. A misszionárius nem lehet szimpatikus, mert megtérést hirdet. A misszió sorsa mégis a mi kezünkben van. Misszionálóvá kell válni egész egyházunknak. Csak ez menti meg s egyben megmenti a misszió hitelét a pogányok előtt. — A legfájóbb megállapítások is öröm volt hallani. Arra kellett gondolnunk: mily jó, hogy a jövő lelkésznemzedéket nevelő katedrákon olyan mesterek ülnek, akik át vannak hatva a külmisszió halálosan komoly fontosságától. — A bibliamagyarázatot Schulek Tibor tábori lelkész tartotta Lukács 16, 10-ről. Csere folytán jutott erre az estére, de épen stillszerű volt, hogy a herrnhuti misszionárius előadása után valaki olyan szóljon, aki a herrnhuti testvérgyülekezet Niesky-i iskolájában tanult. A kicsiben való hűségre tanította meg legjobban Herrnhut, amely alig 10.000 lelket számláló gyülekezetével a jelen missziói munkájának $^1/_3$-át végzi. A kicsinyen való hűség alázatos betöltésén fordul meg, hogy a mi kis Misszióegyesületünk is többre bizassék.

— A nők óráján felolvasásra került Kunszt Irén levele, febr. 27.-ről. Végre, febr. 16-án megérkezett a női csoport karácsonyi csomagja. Nagy volt a meglepetés. Minden pompásan érkezett csak a keksz morzsolódott el. Az ilyenfélét pléh dobozba kell pakkolni. A kínaiak nagy elragadtatással nézték a sok szép holmit és Hoasiu, a Tongkia-i nő folyton azt mondta: „Ezekből Isten szeretét látjuk." Azt kéri, hogy ne postai csomagot küldjünk, hanem csak 1/2 kg.-os minta érték nélküli küldeményt. Így, sajnos, majdnem 9 dollárt kellett fizetnie a vámért. A női csoport elhatározta, hogy ezután eszerint fog eljárni s ki ki külön küld csomagot a Misszióegyesület címének felírásával. Jó volna, ha vidéki csoportjaink is közben küldenének ilyen fél kg.-os küldeményt: Minta érték nélkül, ajánlva. — Cím: Schwester Irene Kunst Missionarin, Tongtao, Hunan-China. (China Inland Mission.) A karácsonyra szánt küldeményt a pesti csoport már nyár elején póstára teszi. — Felolvasásra került még a Lipcsei Misszió női csoportja vezetőjének a körlevele. — A legközelebbi összejövetel május 8 án lesz Dr. Csia Sándor főorvos, a Ref. Missziói Szövetség alelnöke tart előadást e címen: „A mohamedán misszió és mi magyarok." Bibliamagyarázatot Dr. Jánossy Lajos komáromi lelkész tart. Kezdete este 1/2 6-kor: Üllői ut 24. Mindenkit szeretettel várunk. A nők összejövetele d. u. 4 órakor.

Chleboun Frigyes herrnhuti misszionárius nagyon szép vetített képeket hozott magával s mutatott be ápr. 18-án. Tagjaink egy része a Ker. Ifj. Egyesület helyiségében tartott bemutatást nézte végig sok lelki gyönyörűséggel.

Egyesületünk elnöke Németh Károly esperes ápr. 4-én tartotta esküvőjét. Üdvözletül áldáskívánás mellett az aznapi Losungverset: Józsue 24, 18.-at küldtük. Az esketést D. Kapi Béla püspök végezte.

Anstein János, a bázeli misszió lelkésze virágvasárnapján tartott előadást Bpesten a Deák-téri templomban. A missziói estélyt együtt rendeztük a Ref. Misszió Szövetséggel. A 22. Zsoltár alapján beszélt a nálunk már ismert misszionárius s különösen felejthetetlen marad, amit egy Közép-afrikai négerről mondott. Ez az ember agyagból egy szobrot csinált a háza tetejére, amely egy négert ábrázol kitárt és segítséget kérő karral Európa felé fordulva, hogy küldje az itteni keresztyénség a még sötétségben levő lelkek megmentésére a Megváltó követeit.

A Szarvasi Ev. Misszióegyesület f. évi február 5 én tartotta évi közgyűlését. A közgyűlés ünnepi érzések között emlékezett meg a Magyarhoni ág. h. ev. Misszióegyesület negyedszázados jubileumáról. Elhatározta, hogy a böjti időben missziói vallásos estélyt fog rendezni s megkeresi az egyh. presbiteriumát, hogy minden Áldozócsütörtökön külön esti missziói istentiszteletet iktasson be az egyházközség évi istentiszteleti sorrendjébe. (Ezt a kérelmet az egyháztanács azóta teljesítette is már!) — Azután jóváhagyta a közgyűlés az 1933. évi zárszámadásokat. Az egyesület tiszta jövedelme 328.12 P volt. Ennek fele 164.06 P beküldetett az alapszabályok értelmében missziói célokra a Magyarhoni ág. h. ev. Misszióegyesület pénztárába, 82.03 P pedig „Egy bennszülött evangélista fenntartási alapjá"-hoz csatoltatott. A Lipcsei Ev. Misszióegyesület tavalyi felhívására Szarvason 20 egyesületi tag állott azon 660.000 jóltevő sorába, akik havi 10 fill. adománnyal siettek támogatására az anyagi nehézségek közé jutott egyesületnek. Ezen a címen 31.70 P-t küldött az egyesület a központba. — A tervbe vett böjti vall. estélyt márc. 4-én tartotta meg az egyesület. Az előadónak felkért és nagy szeretettel várt Szabó József lelkész azonban — sajnos — betegség miatt nem jöhetett el. Helyette az egyesület elnöke nyujtott rövid áttekintést a pogány misszió mai helyzetéről. Megható volt az estély műsorában különösen az a kis jelenet, amelyet Lányi Hermin egyesületi társelnök vasárnapi iskolas növendékei mutattak be és Szakács György ev. tanító szép egyh. énnke, melynek szövegét is, dallamát is ő maga szerezte. — Az egyesület vezetősége f. hó 17 én az isk. növendékeknek, 19 én pedig a felnőtteknek mutatta be vetített képekben a Lipcsei Misszió indiai és afrikai munkamezejét. A tiszta, szép képek sok lélekben ébresztették fel a külmisszió iránti érdeklődést. — A Mindenható tegye áldottá azt a magvetést, amelyet Szarvason olyan buzgó odaadással munkál a Missz. Egyesület!

A békéscsabai nőegylet ápr. 4-én tartotta havi összejövetelét Abaffy Gyula vallastanár vezetésével. Előadást tartott Kelló Gusztáv szarvasi lelkész a missziói munka nehézségeiről. Bibliát ma-

gyarázott Kirner Gusztáv vallástanár. Többen szavaltak.

Vetített képeink a lipcsei misszió indiai munkamezejéről folytatták körutjukat, szép sikerrel, a mult számunkban közölt programm szerint. Orosházán egy nap ötször mutatták be a képeket. Székesfehérvárott szeretetvendégség keretében volt az előadás. Budapest-Angyalföldön szintén szeretetvendégség volt a keret s 35 P-t jövedelmezett. Uj helyként iktatódott a már közölt programmba április 9-én és 14-én a Bpestfasori gimnázium, ápr. 13-án Vác, 19-én Kiskőrös. A májusi sorrendben szerepel 10-én Kispest, 13-án Bpest-Vár, 19-én d. e. újból a Fasori gimnázium, d. u. Kelenföld. A lemezeket május 21-én viszi magával Németországba Németh Károly elnök. Ekkor utazik ki a Lipcsei Misszió pünkösd utáni közgyülésére. — A képek bemutatása azzal a tanulsággal járt, hogy ezentúl minden évben ősszel és tavasszal fogunk körutra bocsátani missziói sorozatot. Különösen nagy tetszést arattak a képek a gyermekek között s bizonyos, hogy Gyermekszövetségi munkánknak is nagy erősödést jelent az ilyen előadás.

Már 19 Missziói Gyermekszövetségünk van 860 taggal. — *Győrben* még februárban megalakult. Itt a vasárnapi iskolákban régóta folyik a missziói bélyeggyűjtés s a gyermekek szívesen hallgatják a missziói negyedórákat. A tagok száma 140. Több csoportban a vasárnapi iskolai tanítók vezetik. — *Bakonyszombathelyen* 18 taggal Molnár Gyuláné, a lelkész neje foglalkozik a kis sereggel. — Nagykanizsán szintén a lelkész, Horváth Olivér neje indította meg a munkát. Már jan. 6. óta tartanak összejöveteleket. Az ünnepélyes megalakulás márc. 11-én volt 31 gyermekkel. — *Budapesten*, az angyalföldi körzetben a gyermekek között régóta folyik olyan evangéliumi munka, mely a külmisszióról csaknem minden heti összejövetelen megemlékezik. Ifjúsági vezetők Végh Emma, Kazár Gizella és Vargha Károly. Eddig 42-en csatlakoztak. — *Békéscsabán* a Rudolf gimnáziumban Kirner Gusztáv vallástanár az alsó négy osztály tanulóival alakította meg a szövetséget. Ez 114 fiut jelent. Márc. 11-től hetenként tartanak összejövetelt. — Ugyanitt a már meglevő s Abaffy Gyula irányítása alatt álló szövetségekben emelkedett a tagok létszáma: 120-ról 154-re. A Révay utcai iskolában 71 tag van s vezetését Drienyovszky Mária, okl. tanítónő vette át. Bük 4, Cegléd 20, Ősagárd 40, Kispest 37 taggal szervezkedett. Lébényben Baranyai Mária óvónő vezeti a munkát 30 taggal. Szombathelyen Herczegh Eszter diakonisszanővér vezetésével 38 tag lépett be. A soproni ev. elemi iskola kebelében működő 313. sz. Berzsenyi Dániel cserkészcsapat testületileg lépett be Gottschling Károly tanító vezetésével. A soproni gyermekek staniolt és bélyegeket is küldtek. — Megalakult a központi gyermekszövetség is Gáncs Aladár titkár vezetésével 45 taggal. Ebbe azok lépnek be, akik helyi szervezet hiányában nem tudnak társulni. E szövetség tagjai a Kis Hszón és levelezésen keresztül érintkeznek egymással. Jelentkezni lehet a Kis Hszó szerkesztőségénél (Győr, Petőfi tér 2.), vagy Gáncs A. titkárnál (Bpest, VI. Hermina ut 35/d.).

A gyermekszövetségi tagsági jegyeket husvétra megkapták az egyes csoportok. A bélyegek küldése most van folyamatban. A különböző szinek különböző megváltási díjat jelentenek. A szürke, zöld és piros alapon feketével nyomott bélyegek havi 4 fill. adományt jelentenek. A fehér alapon sárgával nyomott bélyeg havi 10, a zölddel nyomott havi 20, a pirossal nyomott havi 40 fillért jelent.

Missziói Vezetőségünk ápr. 24-én ülést tartott. Előkészítette a május 8-án a Ref. Missziói Szövetséggel közös missziói bizottsági értekezlet ügyeit. A Gyermekszövetségi munka kiépítése és gondozása céljából körzeti titkárokat kér fel országunk különböző helyén. Elhatározta megfelelő vetítőgép beszerzését, amellyel olyan helyeken is bemutathatunk missziói képeket, ahol vetítőgép, vagy villany nincsen.

Krisztushivő Zsidóság címmel Dr. Földes D. Dezső budapesti ügyvéd könyvet irt. A könyv a megtért zsidók önálló gyülekezetbe való tömörülését találja helyesen legcélravezetőbbnek. Ára 2 60. Megrendelhető a szerzőnél Bpest VI. Felső-erdősor 5. Vagy iratterjesztésünknél Bpest VI. Hermina ut 35/d. III. lépcső II. 6.

Jelen számunkhoz mellékletet kap minden olvasó. E helyről is felhívjuk a figyelmet a Külmissziói Jubileumi Emlékkönyv megrendelesére s kérjük vidéki iratterjesztőinket is a mű ajánlására.

Az anyák vasárnapjának közeledtével felhívjuk a figyelmet az Ébredj!

sorozat utolsó számára, amelyet: Mi neked a család? — címmel Büki Jenő mekényesi lelkész írt. Ára darabonként 1 fillér és a portó. Megrendelhető a Harangszó kiadóhivatalánál Győrben, vagy Gáncs A. titkárnál, Bpest, VI. Hermina ut 35/d.

Áldozócsütörtök hetével közeledik *a missziói áldozat hete.* Jó volna Gyermekszövetségeinkben és a felnőttek közt is keresztülvinni, hogy ezen a héten *minden nap emlékezzenek meg a külmisszióról s tegyenek félre a misszióra minden nap 1 fillért.*

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1934. évi március hó 23-tól f. évi április hó 20-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Czékus Kálmán Bpest 1932. évre 3.— P, Balázs Béla lelkész Alsóság 3.— P, Borsos Magdolna Bpest 4.— P, A miskolci evang. tanítóképző-intézet 10.— P, Littke Kázmér Bpest 2.— P, Kiss Samu lelkész Nagybarátfalu 4.— P, Borgulya Endre tanító Szarvas 1.— P, Balogh János Acsád 3.— P, Kazár Gizella Bpest 4.— P, Korcsek Zsigmond Frigyes Kisalag 4.— P, Végh Emma Bpest 4.— P, Harkai ev. egyház 4.— P, Harkai evaug. nőegylet 4.— P, Dánielisz Róbert lelkész Harka 4.— P.

Offertórium: Harkai egyház 2.74 P.

Indiai missziói képek bemutatása alkalmával befolyt offertóriumok: Orosháza 33.70 P, Nagyveleg 1.33 P, Székesfehérvári missziói fiókegyesület 10.— P, Békéscsabai nőegylet 12.42 P, Békéscsabai ev. Rudolf gimnázium 24.20 P, Mezőberényi német egyház 2.37 P, Ujpesti egyház 5.50 P, Balassagyarmati egyház 8.70 P. — Anstein János báseli missziói lelkész, Bpest Deák téri templombau 1934. márc. 26 án tartott előadásának offertóriuma 15.18 P.

Adományok: Névtelen Győrújfaluból 5.— P, Ev. Ker. Ifj. Egyesület Erdőkürt 9.60 P, „Atom" 2.— P, Borcsiczky Károly Bpest 4.— P, Kalmár László Székesfehérvár 5.— P, Lichtenstein Irén Győr 1.— P, A bánszállási evang. vasárnapi iskola növendékei 2.— P, Protestáns katonai egyházközség Miskolc 10.— P, Nagy Károlyné Ujpest 2.— P, Major Józsefné Bpest 2.— P.

Adományok a 25 éves jubileum alkalmából: Dr. Sólyom Jenő gimn. vallástanár Bpest 2.— P, Evang. gimnáziumi Ifj. Gyámintézet Bpest VII. Vilma királynő ut 19. sz. 10.— P.

Adományok a „Missziói Lapok" részére: Kalmár László Székesfehérvár 3.— P, Kispesti evang. nőegylet és a missziói gyermekcsoport által március 18 án tartott szeretetvendégség jövedelme 10.— P, A pécsi evang. gyermekek külmissziói vásárának jövedelme 25.64 P, Dr. Szontagh Antal egyhm. felügy. Bpest használt bélyegekért 1.— P.

Előfizetés a „Missziói Lapok"-ra: Spisák Julia Nyiregyháza 10.— P.

Perselygyűjtések: Evang. konfirmáltak egyesülete Pestsztlőrinc 1.26 P, Kertész Lajosné Kispest 5.— P, Taschner Ilonka Bpest 10.95 P, Bpesti Üllői uti imaházban 1934. ápr. 17-én tartott külmissziói bibliaóra 9.44 P, Győri evang. elemi népiskola 6.87 P, Macher Kálmánné Győr 13.76 P.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: offertórium, gyűjtés vagy adomány címén könyvendő el a küldött összeg. Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1934. évi április hó 20 án. *Broschkó G. Adolf pénztáros*
Csekkszámla száma 16.188. IV., Deák tér 4. I. 1. sz.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.

KÜLMISSZIÓI JUBILEUMI EMLÉKKÖNYV.

Nélkülözhetetlen minden magyar külmissziót szerető keresztyénnek! **Lelkészek** és missziói munkások számára hasznos utmutatást ad, hogy a gyülekezet életében mikép állíthatják be a külmissziót, mint nagy belmissziói nevelőeszközt.

A magyar külmisszió gyermekkoráról, különösen az első magyar evangélikus misszionáriusokról közöl érdekes történeti megemlékezést. Megörökítve találjuk benne azt az időt, amikor a magyar református külmissziói munka és az evangélikus külmissziói munka egy része együtt dolgozott. Részletesen olvasunk **Kunszt Irén** kinai misszionáriusnőről.

A Magyar Külmisszió Halottai c. közleményben érdekes és eredeti források nyomán adja **Pauer Irma** diakonissza főnöknő életrajzát és korábbi missziói munkáját.

A pogány és zsidó világmisszió nagy és fontos kérdéseiről érdekes és legújabb források alapján készült tanulmányokban számol be.

A 96 oldalas kötet ára csak 1 P.

Megrendelhető a Missziói Lapok kiadóhivatalában alanti címen:

Itt levágandó!

MEGRENDELŐ-LAP.

2 fillér, ha a megrendelésen és a címen kívül mást nem ír.

A MISSZIÓI LAPOK
kiadóhivatala

KISPEST

Fő tér 15. II. 25.

A MISSZIÓI LAPOK
és
A KIS HARANGSZÓ

a legolcsóbb egyházi ujság!

A Missziói Lapok a magyar evangélikus külmisszió lapja. Megjelenik minden hó elsején.

Előfizetési ára évi 1 Pengő.

Megrendelhető a Missziói Lapok kiadóhivatalában, Kispest, Fő tér 15., II. 25. — vagy Gáncs Aladár titkár címén, Bpest VI., Hermina ut 35/d.

A Kis Harangszó c. gyermeklap az evangélikus Missziói Gyermekszövetség támogató lapja. — Megjelenik a nyári hónapok kivételével minden második vasárnapon. — Előfizetési ára egy évre 80 fillér.

Megrendelhető a Kis Harangszó kiadóhivatalánál Győr, Petőfi tér 2.

Itt levágandó!

MEGRENDELŐ-LAP.

Alulirott ezennel megrendelem

..... példányban a **Külmissziói Jubileumi Emlékkönyvet** portómentesen 1 pengős árban.

..... példányban a **Missziói Lapokat.**

..... példányban a **Kis Harangszót.**

Befizetési lapot kérek.

....., 193..... hó ..... n.

Név: .....

Lakhely: .....

Utca: ..... szám.

Olvasható irást kérünk.

A nem kivánt rész törlendő!